
PROBOSZCZOW (1) ai

Pierwsze i drugie o prawdopodobnie jasne (tak w proboszcz), trzecie o w -ow- prawdopodobnie jasne (tak w -owy).

sg m N proboszcz(o)w. ◊ [n I proboszczow(e)m.]

Sł stp: proboszczowy, Cn, Linde brak.

Przymiotnik dzierżawczy od „proboszcz”: [A tak nie mogłem jechać, iżbych waszej P(ańskiej) M(iłości) nie pisał o zdrowiu księdza proboszczowem *ListyPol* I 1547/363; tedy mieszczanie dali byli podwodę temu komornikowi do Klodawy tylko jeden raz za rozkazaniem proboszczowem *LustrWpol* II 233.]

Zestawienie w funkcji n-loc: »Ostrow Proboszczow«: Stamtąd będziefz wnet miał zamkowy oŃtrow Y drugi zánim naydzie fię Synowkow/ Trzeći Proboszczow/ zá nim też Párchowácž Rzczony obácž. *KlonFlis* G.

Synonimy: plebanow, plebański.

Cf **PROBOSZCZOWSKI**

ALKa